

PATIËNTEN INFORMATIE

Weer thuis

**MAASSTAD
ZIEKENHUIS**

een santeon ziekenhuis

Met deze folder wil de afdeling Kindergeneeskunde van Maasstad Ziekenhuis u uitleg geven wat voor reacties uw kind kan vertonen en hoe u uw kind kunt helpen bij het verwerken van de ziekenhuisperiode. Omdat het vaak voorkomt dat het oppakken van het 'normale' dagritme niet vanzelfsprekend is, geven wij u deze informatiefolder mee.

Algemeen

Uw kind is opgenomen geweest in het ziekenhuis.

Na een kort bezoek of een wat langere periode is uw kind in een vreemde omgeving geweest waar het te maken heeft gehad met verplegend personeel, artsen en nog meer medewerkers. Uw kind heeft, misschien nare, onderzoeken en/of operaties ondergaan en heeft de periode mogelijk als angstig ervaren. De tijd is binnenkort aangebroken dat uw kind weer naar huis mag.

Als een kind na een opname in het ziekenhuis naar huis gaat, is dat het begin van een periode die bijzondere aandacht van de ouders vraagt. Het kind is nog niet meteen 'de oude' en moet in veel gevallen nog lichamelijk herstellen. Het heeft ook enige tijd nodig om weer in het ritme van alledag te komen. Sommige kinderen zijn door het verblijf in het ziekenhuis duidelijk uit hun doen.

Dat kan dagen, weken, maar soms ook maanden duren. Soms kan er ook na enige tijd pas een reactie op de ziekenhuisopname komen.

Reacties

Hoe de reacties zijn, hangt af van de aard van het kind, de leeftijd en de ervaringen die het in het ziekenhuis heeft opgedaan. Vooral de wijze waarop het in het ziekenhuis is begeleid, speelt een grote rol. Een kind dat zich in het ziekenhuis betrekkelijk veilig heeft gevoeld doordat het goed begeleid is en voorbereid, zowel door ziekenhuis-medewerkers als ouders, heeft in het algemeen betrekkelijk weinig problemen als het weer thuis is.

Jonge kinderen

Peuters en kleuters kunnen niet begrijpen dat hun ouders de opname in het ziekenhuis niet hebben voorkomen.

Zij kunnen zich in de steek gelaten voelen en reageren daarop vaak verdrietig en boos. Dat kan het geval zijn als het kind nog in het ziekenhuis ligt, het kan zich ook voordoen als het weer thuis is. Het kind kan ook bang zijn dat iets dergelijks (de ziekenhuisopname, prikken, onderzoeken etc) elk moment opnieuw kan gebeuren.

Sommige kinderen kunnen na een ziekenhuis opname prikkelbaar, rusteloos of erg in zichzelf gekeerd zijn.

Ook komt het nogal eens voor dat kinderen niet in slaap willen vallen of angstige dromen hebben. Er zijn kinderen die een tijdelijke terugval in hun ontwikkeling kunnen krijgen. Zij kunnen bijvoorbeeld (weer) gaan duimzuigen, bedplassen of willen steeds gedragen worden. Sommige kinderen kunnen (weer) last van scheidingsangst krijgen, dat wil zeggen dat ze zowel overdag als 's nachts niet graag alleen gelaten willen worden door hun vader en/of moeder.

Oudere kinderen

Kinderen die al wat ouder zijn, beleven een ziekenhuisopname iets anders dan jongere kinderen. Toch moet er rekening mee worden gehouden dat zij door hun ziek-zijn kunnen terugvallen in een vroegere fase van ontwikkeling. De problemen zijn terug te zien in het gedrag thuis en/of hun leerprestaties op school.

Sommige van hun reacties kunnen dan veel overeenkomst vertonen met die van jongere kinderen. Het eventueel gescheiden worden van de ouders/gezin het ontbreken van hun vertrouwde, dagelijkse ritme, of de gebeurtenissen tijdens de opname kan voor oudere kinderen net zo ingrijpend zijn als voor jongere kinderen. Daarbij wordt over het hoofd gezien dat een ziek kind zo'n grote verandering doormaakt, dat het niet uit maakt welke leeftijd het heeft.

Gevoel van veiligheid

Bij de meeste kinderen verdwijnen de verschijnselen na enige tijd vanzelf. Kinderen bij wie dat niet het geval is, zijn er het meest mee gebaat als de ouders proberen hun kind weer een gevoel van veiligheid en geborgenheid terug te geven. Dat is niet altijd eenvoudig.

In veel gevallen hebben de ouders zelf ook nogal wat achter de rug. Hun kind in het ziekenhuis was zielig en vertederend, wanneer het dan thuiskomt als een onhandelbaar kind, is dat een teleurstelling. En soms denken ouders dat het kind in het ziekenhuis is verwend door het vele bezoek, de aandacht en cadeautjes.

Ouders kunnen dan het idee krijgen dat het kind 'weer in het gareel moet worden gebracht' en 'stevig moet worden aangepakt', zoals dat heet. Een dergelijke benadering maakt de problemen echter alleen maar erger.

Wat een kind na thuiskomst uit het ziekenhuis nodig heeft, is aandacht en warmte, kortom: alles wat het een gevoel van veiligheid en geborgenheid geeft. Dat wil niet zeggen dat er geen pedagogische grenzen moeten worden geboden, maar deze mogen gegeven de omstandigheden wat flexibeler worden toegepast. Van de ouders wordt vooral ook veel geduld gevraagd.

Enkele adviezen

- Blijf de eerste tijd zoveel mogelijk bij uw kind. Ga niet onverwacht weg. Neem als je toch weg moet, een oppas die het kind goed kent maar bereid het kind wel voor op de komst van de oppas.
- Ga de eerste keren, zo nodig, weer mee naar de peuterspeelzaal, het dagverblijf, de crèche of naar school.
- Sommige kinderen hebben er vlak na een verblijf in het ziekenhuis moeite mee zich in een andere omgeving dan die van thuis prettig te voelen.
  - Houdt er rekening mee dat als u aansluitend op het verblijf in het ziekenhuis een vakantie gepland hebt, uw kind extra gevoelig kan reageren op de vreemde omgeving.

- Bij terugval in de ontwikkeling kunt u uw kind het beste complimentjes geven voor de dingen die wel goed lukken en de terugvalverschijnselen kunt u het beste zoveel mogelijk negeren. Deze combinatie zal opleveren dat uw kind de verworven vaardigheden snel weer oppakt.
- Als het kind agressief of vervelend is tegen andere kinderen, laat het dan duidelijk merken dat dat niet wordt geaccepteerd. Leg aan de ouders van de andere kinderen uit waarom het kind zo reageert.
- Zorg bij wat jongere kinderen voor speelgoed dat het kind kan helpen zijn ervaringen te verwerken: een dokterssetje, verkleedkleren en allerlei andere materialen om 'ziekenhuisje' mee te spelen. Probeer, zonder dat te forceren, het kind over het ziekenhuis en zijn ervaringen aan het praten te krijgen.
- Het kan zijn dat het kind er in het ziekenhuis zo aan gewend is geraakt dat een van de ouders naast hem sliep, dat het dat thuis ook wil. Daar is in de eerste periode niets op tegen. Leg eventueel een matras op de grond naast zijn of haar bed. Bouw dit na verloop van tijd af, ga naar uw kind toe als het hierom vraagt. Leg uit dat u er bent maar dat het nu de bedoeling is om alleen in zijn/haar eigen kamer te slapen.
  - Herhaal dit totdat uw kind het vertrouwen weer terug heeft. Het open laten van de deur van de ouderslaapkamer en het laten branden van een klein lichtje kunnen ook geruststellend zijn.
- Er zijn ook diverse boekjes (te leen in de bibliotheek of te koop in de boekhandel) die uw kind kunnen helpen bij het verwerken van de ziekenhuiservaringen. Zie de boekenlijst voor enkele tips.

Ouders hoeven niet bang te zijn dat deze zaken het kind niet meer 'af te leren' zouden zijn.

Kinderen willen graag 'groot' zijn en als zij de situatie om hen heen weer als normaal gaan ervaren, gaan zij zich weer daarnaar gaan gedragen.

Boekenlijst

Peuters en kleuters

- Nijntje in het ziekenhuis – Dick Bruna
- Lassa gaat naar het ziekenhuis – Esther en Kirsten Plomp
- Bettie Beer gaat naar het ziekenhuis – Deltas
- Max en de ziekenhuiskat – Francine Oomen
- Een bed op wielmpjes – Vivian Hollander en Dagmar Stam

Schoolkinderen

- Het ziekenhuis – Biblion
- Bezoekuur – Christa Carbo en Gertie Jaquet
- Stef in het ziekenhuis – Margriet de Graaf
- Eline in het ziekenhuis – Ellen Tijsinger
- Kunnen dokters ook ziek worden? – Dirk Musschoot

Boeken uit de ziekenboek-serie

- Het been van Heleen (gebroken been)
- De buik van Bram (buikgriep)
- De darm van Harm (blindedarmonsteking)
- Het oor van Leonoor (oorontsteking)
- De kop van Jop (hersenschudding)
- De jeuk van Joep
- De tand van Wijnand
- Het genies van Annelies
- IJs voor Matthijs
- De diabetes van Daan
- De astma van Alex
- De ms van Tess
- De migraine van Madeleine
- De adhd van André
- De epilepsie van Annemarie

De informatie in deze folder is belangrijk voor u. Als u moeite heeft met de Nederlandse taal, zorg dan dat u deze folder samen met iemand leest die de informatie voor u vertaalt of uitlegt.

The information in this brochure is important for you. If you have any difficulties understanding Dutch, please read this brochure together with somebody who can translate or explain the information to you.

Bu broşürdeki bilgi sizin için önemlidir. Hollandaca dilde zorlanıyorsanız, bu broşürü size tercüme edecek ya da açıklayacak biriyle birlikte okuyun.

Informacje zawarte w tym folderze są ważne dla Państwa. Jeśli język niderlandzki sprawia Państwu trudność, postarajcie się przeczytać informacje zawarte w tym folderze z kimś, kto może Państwu je przetłumaczyć lub objaśnić.

المعلومات المتواجدة في هذا المنشور مهمة بالنسبة لكم. إذا كنتم تواجهون صعوبة في اللغة الهولندية،
إحرصوا حينئذ على أن تقرأوا هذا المنشور بحضور شخص ما، الذي يترجم لك المعلومات الواردة فيه
أو بشرحها لكم.

Maasstad Ziekenhuis
Maasstadweg 21
3079 DZ Rotterdam

T: (010) 291 19 11

I: www.maasstadziekenhuis.nl / www.maasnik.nl (kinderwebsite)

I: www.maasstadziekenhuis.nl/mijn (patiëntenportaal)

